YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(ensimmäinen jaosto)

6 päivänä marraskuuta 2007 *

Asiassa T-28/06,

RheinfelsQuellen H. Hövelmann GmbH & Co. KG, kotipaikka Duisburg (Saksa), edustajinaan asianajajat W. Kellenter ja A. Lambrecht,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään G. Schneider,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan SMHV:n toisen valituslautakunnan 17.11.2005 tekemän päätöksen (asia R 1179/2004-2), joka koski sanamerkin VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit I. Labucka ja M. Prek,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Andová,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 24.1.2006 toimitetun kannekirjelmän,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 13.4.2006 jätetyn vastineen,

ottaen huomioon 15.5.2007 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja jätti 8.8.2002 yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoon (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, nojalla.

2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on sanamerkki VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN.

3 Tavarat, joita varten tavaramerkin rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 32 ja 33, ja ne vastaavat näiden luokkien osalta seuraavia kuvauksia:

– luokkaan 32 kuuluvat ”oluet; kivennäis- ja hiilihappovedet ja muut alkoholittomat juomat; hedelmäjuomat ja hedelmätuoremehut; mehutiivisteet ja muut juomien valmistusaineet; edellisistä tavaroista tehdyt juomasekoitukset”

– luokkaan 33 kuuluvat ”alkoholijuomat (paitsi oluet)”.

4 Tutkija hylkäsi asetuksen N:o 40/94 38 artiklan perusteella rekisteröintihakemuksen 20.10.2004 tekemällään päätöksellä ja perusteli tätä sillä, ettei sanamerkki ole erottamiskykyinen.

5 Kantaja haki 20.12.2004 SMHV:ssa muutosta tutkijan päätökseen asetuksen N:o 40/94 57–62 artiklan perusteella.

6 Toinen valituslautakunta hylkäsi tämän valituksen 17.11.2005 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) siitä syystä, että kyseinen merkki on kuvaileva ja että se näin ollen kuuluu asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamisalaan.

Asianosaisten vaatimukset

7 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8 SMHV vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

9 Kantaja esittää kaksi kumoamisperustetta, jotka perustuvat asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen.

Asianosaisten lausumat

10 Kantaja toteaa asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkomista koskevassa kanneperusteessaan, että haettu tavaramerkki ei muodostu yksinomaan niiden tavaroiden olennaisia ominaispiirteitä kuvailevista osista, joille rekisteröintiä haetaan.

11 Se väittää tältä osin aluksi, että riidanalainen sanamerkki on tavanomaisesta poikkeavan ja yksilöllisen oivalluksen tulos ja ettei se ole jokapäiväinen saksankielinen sanayhdistelmä.

12 Tämän jälkeen se toteaa, ettei tätä iskulausetta ole kyseisten tavaroiden osalta nyt tai tulevaisuudessa tarvetta pitää vapaana. Tätä sanayhdistelmää kokonaisuudessaan sen paremmin kuin sen eri osiakaan ei näet tavallisesti käytetä puhuttaessa juomista eikä etenkään kivennäisvesistä.

13 Lopuksi kantaja vetoaa riidanalaisen iskulauseen moniselitteisyyteen saksan kielessä. Viimeksi mainittu johtuu sanan ”Ursprung” abstraktisuudesta ja niistä useista erilaisista tulkinnoista, jotka siitä voidaan tehdä asianomaisten tavaroiden yhteydessä, ja sanan ”vollkommen” moniselitteisyydestä ja selvän merkityksen puuttumisesta juomien yhteydessä. Tästä seuraa, ettei sanayhdistelmällä ”vom Ursprung her vollkommen” silläkään ole selvää ja välittömästi kuvailevaa merkitystä. Tämän iskulauseen tärkeimmät sanat eivät nekään, yksin tai yhdessä, välittömästi ja selvästi kuvaile kyseisten tavaroiden tiettyjä olennaisia ominaispiirteitä.

14 SMHV väittää ensiksi, että tietyn merkin kuvailevuutta arvioitaessa riittää, että sitä voidaan käyttää markkinoilla tai jokapäiväisessä kielessä, eikä tällöin vaadita, että sitä niillä tai siinä todellisuudessa käytettäisiin.

15 SMHV toteaa tämän jälkeen, että merkin rekisteröinti pitäisi voida evätä silloin, kun ainakin yhdellä sen merkityssisällöistä kuvaillaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen ominaispiirteitä. Nyt kyseessä olevan merkin tärkeimmät sanat saavat tuossa iskulauseessa selvän merkityssisällön, joka on se, että iskulauseessa tarkoitetut tavarat ovat täydellisiä alkulähteestä pitäen.

16 Lopuksi SMHV katsoo, että käsitteellisesti kysymyksellä siitä, ovatko kuvaillut tavaroiden ominaispiirteet taloudellisesti olennaisia vai liitännäisiä, ei ole mitään merkitystä. Raaka-aineiden laatu kuvaillaan täydelliseksi nyt esillä olevassa asiassa. Sitä,

käyttääkö kuluttaja tätä laatua olennaisena perusteena tavaroita valitessaan, tai sitä, eikö laatuun tehdyllä viittauksella kuvaillakaan tavaroiden tiettyjä olennaisia ominaispiirteitä, ei siis ole syytä selvittää. Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi riittää, että kyseisen kuluttajan, jonka mielessä tällä iskulauseella on laatuun viittaava merkityssisältö eli sen, että sillä tarkoitetaan alkulähteestä pitäen täydellistä laatua, on heti alusta pitäen yleensä helppo ymmärtää se kokonaisuudessaan.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

17 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan tavaramerkkejä, ”jotka muodostuvat yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, joita voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia”, ei rekisteröidä.

18 Kun asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa kielletään tällaisten merkkien rekisteröiminen, sillä pyritään siihen yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen, että merkkejä tai ilmauksia, joilla kuvaillaan sentyyppisten tavaroiden tai palveluiden ominaisuuksia, joita varten rekisteröintiä haetaan, on jokaisen saatava vapaasti käyttää. Tällä säännöksellä estetään siis se, että ainoastaan yksi yritys saisi käyttää tällaisia merkkejä tai ilmauksia sen vuoksi, että ne on rekisteröity sen tavaramerkiksi (asia C-191/01 P, SMHV v. Wrigley, tuomio 23.10.2003, Kok. 2003, s. I-12447, 31 kohta).

19 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen merkkien katsotaan lisäksi olevan kykenemättömiä täyttämään tavaramerkille asetettua

perustehtävää eli yksilöimään tavaran tai palvelun kaupallisen alkuperän niin, että kuluttaja voi myöhempiä hankintoja tehdessään hankkia lisää kyseisellä tavaramerkillä varustettuja tavaroita tai palveluita, jos hän on pitänyt niitä hyvinä, tai olla hankkimatta niitä, jos hän ei ole tyytyväinen niihin (asia T-219/00, Ellos v. SMHV (ELLOS), tuomio 27.2.2002, Kok. 2002, s. II-753, 28 kohta ja asia T-348/02, Quick v. SMHV (Quick), tuomio 27.11.2003, Kok. 2003, s. II-5071, 28 kohta).

20 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetaan näin ollen ainoastaan sellaisia merkkejä ja ilmauksia, joilla voidaan kuluttajan näkökulmasta katsottuna normaalissa käytössä kuvailla – joko suoraan tai mainitsemalla jokin sen oleellisista ominaisuuksista – rekisteröintihakemuksen kohteena olevan kaltaista tavaraa tai palvelua (asia C-383/99 P, Procter & Gamble v. SMHV, tuomio 20.9.2001, Kok. 2001, s. I-6251, 39 kohta). Merkin kuvailevuutta on siis arvioitava yhtäältä suhteessa kyseisiin tavaroihin tai palveluihin ja toisaalta sen suhteen, miten kohdeyleisö ymmärtää merkin (asia T-322/03, Telefon & Buch v. SMHV – Herold Business Data (WEISSE SEITEN), tuomio 16.3.2006, Kok. 2006, s. II-835, 90 kohta).

21 Lopuksi on syytä muistuttaa, että oikeuskäytännössä vakiintuneet perusteet sen arvioimiseksi, onko useista sanoista muodostuva sanamerkki kuvaileva vai ei, ovat samoja kuin vain yhden sanan sisältävän sanamerkin arvioinnissa sovellettavat perusteet.

22 Nyt esillä olevassa asiassa tavaramerkkihakemuksessa tarkoitetut tavarat ovat luokkiin 32 ja 33 kuuluvia alkoholijuomia ja alkoholittomia juomia. Ne ovat päivittäistavaroita, jotka on suunnattu suurelle yleisölle ja joita sen lisäksi, että niitä jaellaan vähittäiskaupoissa (myymälät, kauppakeskukset ja tavaratalot) tai erikoisliikkeissä

ja erikoistuneessa postimyynnissä, myydään myös ravintoloissa ja kahviloissa. Valituslautakunta on näin ollen perustellusti päättänyt, että asiaa on tarkasteltava tavanomaisesti valistuneen ja kohtuullisen tarkkaavaisen ja huolellisen keskivertokuluttajan näkökulmasta (ks. vastaavasti asia C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, tuomio 22.6.1999, Kok. 1999, s. I-3819, 26 kohta ja asia T-359/99, DKV v. SMHV (EuroHealth), tuomio 7.6.2001, Kok. 2001, s. II-1645, 27 kohta).

23 Koska kyseinen sanamerkki muodostuu lisäksi saksankielisistä sanoista, asian kannalta merkityksellinen kohdeyleisö on saksaa puhuva yleisö. Niinpä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 2 kohdan nojalla kohdeyleisönä, jonka kannalta ehdotonta hylkäysperustetta on arvioitava, on saksaa puhuva keskivertokuluttaja (ks. vastaavasti em. asia ELLOS, tuomion 31 kohta ja asia T-334/03, Deutsche Post EURO EXPRESS v. SMHV (EUROPREMIUM), tuomio 12.1.2005, Kok. 2005, s. II-65, 28 kohta).

24 Ilmauksen ”vom Ursprung her vollkommen” merkityksestä todetaan riidanalaisen päätöksen 34–40 kohdassa ja SMHV:n vastineessaan ja istunnossa antamissa selityksissä, että tällä merkillä ilmaistaan välittömästi havaittavissa olevalla tavalla se, että merkillä tarkoitetut tavarat ovat täydellisiä alkulähteestään pitäen, toisin sanoen alusta lähtien, ja että niillä ei näin ollen ole vertaistaan, että ne ovat moitteettomia ja ettei niitä tarvitse millään tavoin käsitellä tai parantaa. Näin tässä iskulauseessa todetaan selvästi, että tavaran korkea laatu perustuu raaka-aineen laatuun. SMHV katsoo nimittäin, että tässä iskulauseessa substantiivilla ”Ursprung” viitataan alkulähteeseen, alkuperään, kun taas adjektiivi ”vollkommen” tuo mieleen täydellisyyden, siis täydellisen laadun.

25 Valituslautakunta toteaa iskulauseen ja kyseisten tavaroiden välisen suhteen luonteesta, että merkillä tarkoitetut alkoholijuomat ja alkoholittomat juomat sekä niiden

valmistuksessa käytettävät raaka-aineet ja valmisteet ovat laadultaan täydellisiä alusta pitäen, toisin sanoen niiden alkulähteestä tai alkuperäpaikasta lähtien.

26 Kun itse merkki, rekisteröintihakemuksen kohteena olevat tavarat ja se, miten kohdeyleisö tämän merkin ymmärtää, otetaan huomioon, valituslautakunnan haetun tavaramerkin kuvailevuudesta tekemä arviointi osoittautuu paikkansapitäväksi.

27 Ensinnäkin kantajan väite, jonka mukaan riidanalainen sanayhdistelmä on epätavanomainen, minkä sen mukaan osoittaa muun muassa se seikka, ettei internetin hakukone löydä yhtään esiintymää ilmaisulle ”vom Ursprung her vollkommen”, ei voi vaikuttaa tähän arviointiin.

28 Tämä iskulause on näet kieliopillisesti virheetön, eikä se ole epätavanomainen tai huomiota herättävä saksankielinen sanayhdistelmä. Oikeuskäytännöstä ilmenee, että edellytyksenä rekisteröinnin epäämiselle asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla ei ole, että tässä artiklassa tarkoitetun tavaramerkin muodostavia merkkejä tai ilmauksia todellisuudessa käytettäisiin rekisteröinnin hakemisajankohtana sellaisten tavaroiden tai palvelujen kuvailemiseen, joita varten rekisteröintiä on haettu, tai näiden tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksien kuvailemiseen. Kuten jo tämän säännöksen sanamuodostakin ilmenee, riittävää on, että näitä merkkejä ja ilmauksia voidaan käyttää tällä tavoin (asia C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, tuomio 12.2.2004, Kok. 2004, s. I-1619, 97 kohta; em. asia SMHV v. Wrigley, tuomion 32 kohta ja asia C-326/01 P, Telefon & Buch v. SMHV, määräys 5.2.2004, Kok. 2004, s. I-1371, 28 kohta).

29 Toiseksi kantaja on väärässä väittäessään, ettei ilmausta ”vom Ursprung her vollkommen” ole tarpeen pitää vapaana siitä syystä, että tämä sanayhdistelmä ei ole tavanomainen juomista puhuttaessa.

30 On kuitenkin korostettava, että haetun tavaramerkin muodostavia tärkeitä sanoja on jo käytetty juomiin liittyvissä iskulauseissa. SMHV esittää tässä suhteessa seuraavat esimerkit: Efes Pilsenerin ”Vollkommener Genuß”, Gerolsteinerin ”Gerolsteiner. Einfach vollkommen”, Jacobs Kaffeen ”In jeder Weise vollkommen”, Weihenstephanin ”Ursprung des Biers” tai vielä Volvicin ”So gesund wie sein Ursprung”. Se seikka, ettei ole voitu mainita yhtään esimerkkiä iskulauseesta, jossa olisi riidanalaisen merkin muodostavat kaksi tärkeää sanaa, ei vaikuta siihen päätelmään, jonka SMHV on tehnyt vapaana pitämisen tarpeesta. Edellä 28 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että riittää, että näitä merkkejä ja ilmauksia voidaan käyttää kuvaileviin tarkoituksiin.

31 Lisäksi on syytä muistuttaa yhteisöjen tuomioistuimen katsoneen, että jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan, jonka sanamuoto on sama kuin asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan, soveltamisedellytyksenä ei ole se, että olisi olemassa konkreettinen, aktuelli ja pakottava vapaana pitämisen tarve (yhdistetyt asiat C-108/97 ja C-109/97, Windsurfing Chiemsee, tuomio 4.5.1999, Kok. 1999, s. I-2779, 35 kohta; asia T-356/00, DaimlerChrysler v. SMHV (CARCARD), tuomio 20.3.2002, Kok. 2002, s. II-1963, 27 kohta). Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa on tutkittava pelkästään kyseisen sanamerkin relevantin merkityssisällön pohjalta, onko kohdeyleisön kannalta olemassa riittävän suora ja konkreettinen yhteys merkin ja niiden tavaroiden tai palvelujen välillä, joita varten rekisteröintiä haetaan (ks. asia T-311/02, Lissotschenko ja Hentze v. SMHV (LIMO), tuomio 20.7.2004, Kok. 2004, s. II-2957, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 Kolmanneksi merkitystä vailla on kantajan väite, jonka mukaan sekä koko ilmaus että sen muodostavat sanat ovat moniselitteisiä, että ne antavat tilaa tulkinnalle, että ne voidaan ymmärtää useilla tavoilla ja ettei niillä näin ole selvää ja määrättyä merkityssisältöä. Valituslautakunnan pysyttämä merkitys, johon se on päätynyt ottamalla huomioon ne tavarat ja palvelut, joille rekisteröintiä haetaan, osoittautuu oikeaksi. On syytä muistuttaa, että jotta sanamerkki kuuluisi asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamisalaan, riittää, että vähintään yksi sen mahdollisista merkityssisällöistä kuvaa kyseisten tavaroiden tai palvelujen ominaispiirteitä (ks. vastaavasti ja analogisesti em. asia Koninklijke KPN Nederland, tuomion 32 kohta). Useita sanoja sisältävän sanamerkin ollessa kyseessä on pidettävä silmällä sen relevanttia merkityssisältöä, joka määritetään sen muodostavien kaikkien osien eikä vain yhden osan perusteella.

33 Tässä suhteessa on todettava, että vaikka sanalla ”Ursprung” voi olla useita merkityksiä, sillä on selvä merkitys tuossa iskulauseessa, toisin sanoen merkitys ”alkulähde” tai ”alkuperä”. Samoin vaikka sanaa ”vollkommen” voidaan pitää sekä adjektiivina että adverbinä, ei näytä siltä, että se voitaisiin käsittää muutoin kuin adjektiiviksi tässä iskulauseessa. Näin ollen kantajan perustelu, jonka mukaan tämä ilmaisu olisi kokonaisuudessaan moniselitteinen, nojautuu yksinomaan sen muodostavien erillisten sanojen mahdollisten merkityssisältöjen tarkasteluun.

34 Tältä osin SMHV:n tekemän, haetun tavaramerkin merkitysopillisen tulkinnan vahvistaa kantajan internetissä suorittaman haun tulos, johon viimeksi mainittu on vedonnut toisen kanneperusteensa yhteydessä. Kyse on lauseesta ”Wasser muss vom Ursprung her vollkommen sein” (veden on oltava täydellistä alkulähteestä pitäen), joka on peräisin internet sivulta, joka liittyy kantajan itsensä markkinoille saattamiin tavaroihin. Ilmaisu ei näin ollen näytä mitenkään moniselitteiseltä.

35 Kantaja väittää lisäksi virheellisesti, että iskulauseella ei voi olla merkitystä kyseisen kuluttajan mielessä, koska olemassa ei ole vettä, olutta, limonaadia tai hedelmätuoremehuakaan, joka olisi täydellinen alkuperänsä vuoksi, koska nämä eri juomat on välttämättä suodatettava, puhdistettava, käsiteltävä mikrobiologisesti ja hiilihapotettava tai vielä käytettävä erilaisin menettelytavoin, ennen kuin ne pullotetaan. Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua ehdotonta hylkäämisperustetta arvioitaessa kysymys siitä, sisältyykö haetun tavaramerkin merkityssisältöön tekninen merkitys, ei ole keskeinen.

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo lopuksi, että haetun tavaramerkin merkityssisällöllä viitataan riittävän suoraan ja konkreettisesti rekisteröintihakemuksen kattamien tavaroiden, toisin sanoen luokkiin 32 ja 33 kuuluvien alkoholijuomien ja alkoholittomien juomien, ominaispiirteisiin.

37 Iskulause nimittäin liittyy selvästi juomien raaka-aineiden ja erityisesti käytetyn veden puhtauteen ja täydellisyyteen. Raaka-aineiden puhtaudella ja täydellisyydellä on erityinen merkitys luokkiin 32 ja 33 kuuluville tavaroille. Kivennäisvesien osalta käytetyn lähdeveden alkuperäinen täydellisyys on ratkaiseva tekijä tämän juoman laatua määritettäessä, niin maun kuin terveellisyyden kannalta katsoen. Hedelmätuoremehujen sekä oluiden ja muiden alkoholijuomien osalta niiden raaka-aineiden alkuperä on sekin hyvin tärkeä tekijä määritettäessä näiden tavaroiden laatua.

38 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo näin ollen, että nämä sanat, joko yksin tai yhdessä, viittaavat suoraan ja selvästi kyseisten tavaroiden ominaispiirteisiin ja että kantaja on näin ollen väärässä väittäessään, että merkillä viitataan korkeintaan hyvin yleiseen myönteiseen havaintoon tai tunteeseen.

39 On lisättävä, että järkevästi ajatellen voidaan myöntää, että juomien raaka-aineiden puhtaus ja alkuperäinen täydellisyys ovat ominaispiirteitä, jotka vaikuttavat kyseisen kuluttajan valintaan.

40 Kohdeyleisön kannalta katsoen asianomaisen sanayhdistelmän ja luokkiin 32 ja 33 kuuluvien tavaroiden välillä on siten olemassa riittävän suora ja konkreettinen yhteys.

41 Näin ollen näyttää siltä, ettei kantaja ole esittänyt yhtään sellaista lausumaa, jolla voitaisiin perustella sitä, että riidanalainen päätös, jolla valituslautakunta epäsi haetun tavaramerkin rekisteröinnin sen kuvailevuuden vuoksi, kumottaisiin.

42 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkomiseen perustuva ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

43 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen perustuvaa kanneperustetta ei näissä olosuhteissa ole syytä tutkia. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan nimittäin jo yhdenkin asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdassa mainitun ehdottoman hylkäysperusteen soveltuminen riittää estämään merkin rekisteröimisen yhteisön tavaramerkiksi (asia C-104/00 P, DKV v. SMHV, tuomio 19.9.2002, Kok. 2002, s. I-7561, 29 kohta; asia T-360/99, Community Concepts v. SMHV (Investorworld), tuomio 26.10.2000, Kok. 2000, s. II-3545, 26 kohta; asia T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld v. SMHV (Giroform), tuomio 31.1.2001, Kok. 2001, s. II-433,

30 kohta; yhdistetyt asiat T-79/01 ja T-86/01, Bosch v. SMHV (Kit Pro ja Kit Super Pro), tuomio 20.11.2002, Kok. 2002, s. II-4881, 36 kohta ja em. asia LIMO, tuomion 49 kohta).

44 Lisäksi oikeuskäytännön mukaan sellaiselta sanamerkiltä, joka asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla kuvailee tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia, puuttuu tämän takia väistämättä tämän saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu erottamiskyky näiden samojen tavaroiden tai palvelujen osalta (yhdistetyt asiat T-367/02–T-369/02, Wieland-Werke v. SMHV (SnTEM, SnPUR, SnMIX), tuomio 12.1.2005, Kok. 2005, s. II-47, 46 kohta; asia T-302/03, PTV v. SMHV (map&guide), tuomio 10.10.2006, Kok. 2006, s. II-4039, 33 ja 34 kohta; ks. vastaavasti asia C-265/00, Campina Melkunie, tuomio 12.2.2004, Kok. 2004, s. I-1699, 19 kohta).

45 Kanne on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

46 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on tätä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut SMHV:n vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) RheinfelsQuellen H. Hövelmann GmbH & Co. KG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Cooke Labucka Prek

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä marraskuuta 2007.

E. Coulon J. D. Cooke

kirjaaja jaoston puheenjohtaja